

DE VISSER EN DE INFORMATIE ARCHITECT

Ik had een collega die altijd lekker lang en ver op vakantie ging. Meestal naar een exotisch oord. Hij sprak vloeiend Spaans, dus dat kon hij dan mooi in de praktijk brengen. Daarom ging hij altijd heel primitief op vakantie. Lekker in een simpel hutje op een wit strand tussen de locals. Ver van alle beschaving.

Als hij dan weer terug was, dan vertelde hij over zijn vakanties en al zijn avonturen. Terwijl hij praatte dwaalde mijn gedachten af en fantaseerde ik over de gesprekken die hij voerde met de lokale bevolking. In mijn fantasieën zag ik mijn collega, compleet met sandalen, een witte hoed en een Che Guevara – shirt absurd gesprekken voeren.

Die gingen ongeveer zo.

“Hallo, local” begint mijn collega in mijn gedachten een gesprek.

“Hallo.”

“Wat doe jij zo, de hele dag?”

“Ik ben een visser.”

“Een visser?”

“Ja, een visser!”

“En wat doet een visser.”

“Ik vis. Ik vaar. Ik gooi mijn hengel uit. Ik vang vissen. Die verkoop ik op de markt en van het geld koop ik eten en drinken voor mijn familie. En de volgende dag precies hetzelfde.”

“Interessant,” zegt mijn collega, zijn ogen dichtgeknepen tegen de felle zon.

“En jij?” vraagt de visser.

“Ik? Ik ben informatie architect.”

“Wat?” vraagt de visser.

“Informatie Architect.”

“En wat doet die?”

“Die maakt kleurige plaatjes die helpen om business en IT te *alignen*.”

“Kleurige plaatjes?”

“Ja, Powerpoint.”

“En daar verdien je geld mee?”

“Genoeg om duur én primitief op vakantie te gaan naar Costa Rica.”

Rens van der Vorst

rens@technofilosofie.com